

Ο Γέροντας Αθανάσιος Σταυροβουνιώτης, το τρακτέρ και η Παναγία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Διακόνημα: Όπως ο ίδιος ο Γέροντας (π. Αθανάσιος Σταυροβουνιώτης, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου Κύπρου) αναφέρει σε σχετικό κείμενό του, ευεργετήθηκε πολλές φορές στη ζωή του από την Παναγία μας. Το περιστατικό που ακολουθεί είναι ένα ολοφάνερο θαύμα:

«Ήταν η 9η Φεβρουαρίου 1960, και ο αείμνηστος Γέροντας μου Γερμανός μου έδωσε εντολή να οδηγήσω το τρακτέρ της μονής από το μετόχι μας του αγίου Μοδέστου στο μετόχι της αγίας Βαρβάρας.

Ήταν η απόδοση της εορτής της Υπαπαντής και καθώς οδηγούσα έψελνα προς τιμήν της Παναγίας: «Ακατάληπτόν έστι το τελούμενον εν σοι και αγγέλοις και βροτοίς, Μητροπάρθενε Αγνή» και «Θεοτόκε, η ελπίς πάντων των χριστιανών,

σκέπε, φρουρεί, φύλαττε τους ελπίζοντας εις σε».

Ξαφνικά, ενώ βρισκόμουν μπροστά σ' ένα κατήφορο, το τρακτέρ ξέφυγε από τον έλεγχό μου και αυξήθηκε επικίνδυνα η ταχύτητα. Κάποια βλάβη είχε συμβεί, αλλά κι εγώ δεν ήμουν επιδέξιος οδηγός, ώστε να κάνω τους αναγκαίους χειρισμούς. Τα φρένα δεν λειτουργούσαν, μα ούτε και ν' αλλάξω ταχύτητα κατόρθωσα. Σε κάθε στιγμή υπήρχε κίνδυνος ανατροπής, με αποτέλεσμα κάποιο σοβαρό τραυματισμό ή και τον ίδιο τον θάνατο.

Αμέσως ανέθεσα «την πασαν ελπίδα μου» στην Υπεραγία Θεοτόκο.

— Παναγία μου, βοήθα με! Παναγία μου, σώσε με! φώναζα με αγωνία.

Το τρακτέρ ολοταχώς κατέφθανε στην όχθη του ποταμού. Σύμφωνα με τα ανθρώπινα δεδομένα δεν μου απέμεναν παρά λίγες μόνο στιγμές ζωής. Αλλ' ω των θαυμάτων σου, Υπερευλογημένη Θεοτόκε! Το τρακτέρ, αφού έπεσε σε μερικούς θάμνους, σταμάτησε αναπάντεχα στο χείλος ακριβώς του ποταμού και της καταστροφής.

Ευχαρίστησα από τα βάθη της ψυχής μου την Αειπάρθενο, πού άκουσε την κραυγή της δεήσεώς μου. Ύστερα κατέβηκα από το μηχανήμα και πήγα πεζός στο μετόχι της αγίας Βαρβάρας, όπου συνάντησα τον Γέροντά μου.

– Παρά λίγο να σκοτωθώ! του είπα. Το τρακτέρ σταμάτησε την τελευταία στιγμή με τη χάρη της Παναγίας.

Η υπακοή στον Γέροντα μου και η προστασία της Θεοτόκου, πού της έψελνα τα μεγαλυνάρια, μ' έσωσαν. Κοντά στην όχθη του ποταμού ήταν ένα μεγάλο πεύκο. Σε κάποια σχισμή του τοποθέτησα μία εικόνα της Παναγίας. Και κάθε φορά πού περνούσαμε από κει, σταματούσαμε για λίγο να προσκυνήσουμε».

Πηγή: αρχιμ. Αθανασίου Σταυροβουνιώτου, *Η Υπεραγία Θεοτόκος εις την ζωήν του μοναχού*, Περιοδικό «Ορθόδοξη Μαρτυρία», τεύχος 18, έκδοσις Παγκυπρίου Συλλόγου Ορθοδόξου Παραδόσεως «Οι φίλοι του Αγίου Όρους», Λευκωσία.